

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: UD I DEN FRISKE LUFT! UD I DEN FRIE NATUR

Citation: Aarestrup, Emil: "UD I DEN FRISKE LUFT! UD I DEN FRIE NATUR", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 171. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare04val-shoot-workid69254/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

Jægeren (afsidet)

Ei, see Hr. Greven! Naa hvad skriver man
Idag? At Fugl og Fisk og Morgensolen
15 Gi'er Greven Audiens og han ei dem,
Det tegnes bør med Rødt i Almanakken.
(blæser paa Hornet.)

Skovklang.

Fru Ecko sidder i Kløft, i Fjeld,
Der drikker hun af det kolde Væld;
Narcissus er død,
20 Er død!
Fru Ecko, her kommer en ung Cumpan,
En Bjergets Søn er ogsaa han;
Det gamle Metal
Har født ham til Verden i Klippehal;
25 Han farer i Dyb, han farer i Top,
Med gyldent Harnisk omkring sin Krop,
Hvor Skoven er grøn og Himlen er hvalt,
Overalt.
Fru Ecko, suk, suk, suk ei meer,
30 De muntre Fugle i Skoven leer,
Hihhi!
Og Bjørnen til sine Labber seer,
Brummerum!
Hør Klangen banker alt paa din Dør:
35 Luk op!
En Beiler, en Beiler! Fru Ecko, hør!
Suk ei meer! Suk ei meer!

.....

LÆRKEN HUN SJUNGER OG KLOKKEN GAAER

Iste Act.

Grøn Strandbred, hvorved en Snekke sees, i Baggrunden en
Øe. — Det ringer fra Kirke —

HYRDEDRÆNG.

Lærken hun sjunger og Klokken gaaer,
Alt saa tripper mine hvide Faar.
Folket foer til Kirke idag,
Saasnart det monne lakke ad Dag,
5 Bondens Hustru i Vadmel og Liin,
Adelig Frue i Hermelin,
Unge Karle og Piger smaa,
Lystig var det at skue paa.
Som en Neglike broget og kruus
10 Myldret Veien til det Kirkehuus,
Men ingen skinned paa grønne Land
Som Frøken EBBA, den Lillievand.
I Fløiel og Skarlagen var hun klædt,
Selv var hun en Rose i Midten stædt.
15 En Blomst hun havde i hver en Haand
Og Sløifer om Livet af Gyldenbaand.
Hun kom herved fra sit høie Slot
Mens Taagen stod paa og Græsset var vaadt,
Men aldrig saasnart hun paa Veien var,
20 Før Luften saae ud som en Lilie klar,
Og i Skoven nikkede Løv og Riis
Den ædelig Frøken saameget til Priis.
Men hvad ligger vel for Snekke der,